

Vergaderjaar 2013–2014

32 734

Modernisering Nederlandse diplomatie

Nr. 22

BRIEF VAN DE MINISTER VAN BUITENLANDSE ZAKEN

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Den Haag, 10 maart 2014

Tijdens het notaoverleg modernisering diplomatie op 25 november 2013 (Kamerstuk 32 734, nr. 21) is toegezegd dat uw Kamer geïnformeerd wordt over de algemene afspraken tussen België en Luxemburg over samenwerking op de posten.

De oudste afspraak dateert uit 1964. Toen is het Verdrag tussen het Koninkrijk der Nederlanden en het Groothertogdom Luxemburg betreffende samenwerking op het gebied van diplomatieke vertegenwoordiging gesloten (de tekst van het verdrag is bijgevoegd¹). Dit verdrag is op 8 oktober 1965 in werking getreden en werd aangevuld door een notawisseling van 5 juni en 25 juli 1968. Op grond van het verdrag vertegenwoordigt de Nederlandse ambassadeur het Groothertogdom Luxemburg en de Luxemburgse belangen in landen waar het zelf geen diplomatieke vertegenwoordiging heeft. Verder opent het verdrag de mogelijkheid dat de Nederlandse ambassadeur in landen waar Luxemburg wél een ambassade heeft, de Luxemburgse ambassadeur vervangt wanneer deze – bijvoorbeeld door vakantieverlof – niet in staat is zijn functie uit te oefenen. De behartiging van de economische, financiële en consulaire belangen van Luxemburg is aan België toevertrouwd.

De Ministeries van Buitenlandse Zaken van België en Nederland hebben op 24 maart 2009 een overeenkomst gesloten over de detachering van personeel over en weer. Met de overeenkomst wordt beoogd de samenwerking tussen beide Ministeries te intensiveren, de uitwisseling van informatie te vergemakkelijken en de wederzijdse kennis over het beleidsmatige en politieke functioneren te vergroten. In beginsel worden de gedetacheerde ambtenaren qua werkzaamheden geheel opgenomen in het andere Ministerie (artikel 11a). In de overeenkomst is dan ook een geheimhoudingsplicht opgenomen (artikel 11b). De zendstaat draagt de kosten van de detachering (artikel 10). Op basis van deze overeenkomst wordt gemiddeld ongeveer één Nederlandse ambtenaar op het Belgische

¹ Ter inzage gelegd bij het Centraal Informatiepunt Tweede Kamer

Ministerie van Buitenlandse zaken geplaatst in ruil voor één Belgische diplomaat op het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, en vinden ook detacheringen op de posten plaats. Zo is per 2011 een Belgische diplomaat gedetacheerd op de Nederlandse ambassade in Tirana (die per zomer 2014 als plaatsvervangend chef de poste zal fungeren) en zijn sinds 2010 achtereenvolgens twee Belgische diplomaten op de Nederlandse ambassade in Sarajevo geplaatst. De afspraken over de detachering in Tirana zijn als voorbeeld bijgevoegd. Er zijn op deze basis nog geen Nederlandse diplomaten op Belgische vertegenwoordigingen in het buitenland werkzaam geweest.

Uitwisseling van Nederlandse en Luxemburgse diplomaten geschiedt tot nu toe op ad hoc basis. Momenteel is een Nederlandse diplomaat werkzaam op het Luxemburgse Ministerie van Buitenlandse Zaken ter ondersteuning van het Luxemburgse lidmaatschap van de Veiligheidsraad (2013–2014). Tijdens het Luxemburgse voorzitterschap van de EU in 2015 wordt een Nederlandse diplomaat op de permanente vertegenwoordiging van Luxemburg bij de EU gedetacheerd.

De vestiging van Nederlandse, Belgische en/of Luxemburgse ambassades onder één dak (co-locatie) kent een lange historie. Sinds het aantreden van dit kabinet heeft het overleg met België over co-locatie-mogelijkheden een grote vlucht genomen. Dit leidde in 2013 tot overeenstemming over co-locatie in Caracas, Buenos Aires, Mexico en Kinshasa. In Caracas is de afgesproken co-locatie inmiddels een feit. In Buenos Aires is het binnenkort zover. Verder wordt gesproken over gemeenschappelijke huisvesting in onder meer Washington, Seoel, Bamako, Prishtina (ook met Luxemburg), Ottawa en Nicosia.

Van oudsher bestaan er al visumsamenwerkingsverbanden tussen de Benelux landen. In de afgelopen jaren is de samenwerking met – vooral België – verder geïntensiveerd door elkaar voor visumverlening te vertegenwoordigen in landen waar men zelf niet (meer) over een eigen ambassade beschikt, en vanwege efficiency overwegingen ook in landen waar Nederland wél een eigen vertegenwoordiging heeft. De hierover gemaakte bilaterale afspraken worden schriftelijk vastgelegd.

Een recente loot aan de samenwerkingsstam zijn de werkafspraken van 29 april 2011 die binnen het raamwerk van de Benelux Unie zijn gemaakt over het gemeenschappelijk gebruik van Benelux-verbindingsofficieren op de posten. Elk van de drie landen kan voortaan bij de behandeling van een rechtshulpverzoek een beroep doen op een politie/justitie-attaché van een van de andere landen wanneer het land zelf daar geen attaché geaccrediteerd heeft.

Ten slotte delen medewerkers van Belgische en Nederlandse ambassades vaak onderling informatie en analyses. In de zomer van 2013 zijn zowel de Belgische als de Nederlandse ambassades met een algemene circulaire uitdrukkelijk aangemoedigd op deze weg door te gaan.

De Minister van Buitenlandse Zaken,
F.C.G.M. Timmermans